

Estimados diocesanos:

Muchos de los lectores guardan un magnífico recuerdo de su infantil participación en las actividades veraniegas que organizaban las parroquias, los colegios o los mismos movimientos diocesanos. Se centraban sobre todo en las colonias que, en los Pirineos o en otros parajes, atraían a un gran número de niños y jóvenes que pasaban unos días fuera del seno familiar.

Cuando hablamos de este tipo de colonias agradecemos la colaboración de tres grandes grupos de personas que las hacen posible: los voluntarios, los organizadores permanentes y los padres. Todos confluyen para conseguir un mismo objetivo: educar a niños y jóvenes en una determinada modalidad al aire libre. Ayuda y complementa la formación integral de las personas que se adquiere en el seno de la familia, en la escuela y, en ocasiones negativamente, en la calle y en mil programas de entretenimiento audiovisual.

En este terreno también parece que se ha conseguido volver a la ansiada normalidad. Tras la pandemia, sufrida por todos durante los últimos años, vuelve este verano la organización de colonias y campamentos. Es una tradición muy antigua entre nosotros que no se puede perder. La experiencia gratificante de tantos que han disfrutado de la naturaleza con los amigos y compañeros ha propiciado que las distintas ofertas agoten las plazas con rapidez. En un suplemento periodístico de los domingos (finales de mayo) había un gran reportaje sobre la iniciativa de la misma diócesis en Montsant y animaba a todos a recuperar la participación por considerarla fundamental; seguro que el texto y, sobre todo, las fotografías del reportaje llenarían de nostalgia y gratitud el corazón de muchos lectores.

Creo que es necesario señalar en esta actividad la labor de los voluntarios en general. No quisiera olvidar la gran cantidad de personas que, movidas por su fe en Jesucristo, dedica gran parte de su tiempo a servir educando a los más jóvenes y mostrándoles el camino que nos enseña el evangelio. Todos aprenden a vivir el respeto y al amor a los semejantes sabiendo que se fundamenta en el amor que Dios nos tiene. Los días de colonias son una buena motivación para descubrir, reconocer y acompañar la experiencia religiosa. Este período es parte de la programación que los diferentes centros educativos (sobre todo los “especializados” en tiempo libre) desarrollan a lo largo del año en sesiones semanales con monitores y niños.

También es importante destacar el trabajo de los responsables de los distintos centros de “Esplai”. Es permanente su dedicación a la formación de monitores y educadores; ello hace posible que en todas las generaciones existan grupos que se entusiasman por esta labor entregada y solidaria. Impresiona comprobar el interés y la seriedad de la formación que reciben sobre los variados temas de educación en virtudes, en valores y en el reconocimiento del respeto a la naturaleza.

Agradezco a los padres y demás familiares la confianza que depositan en los diferentes centros y la colaboración que prestan para que todo se desarrolle con normalidad y eficacia. Es fundamental la implicación de los padres en esta tarea. Son ellos los primeros responsables del crecimiento de sus hijos y nadie les puede suplantar en esta digna empresa. Nuestra obligación es colaborar con ellos para que sus hijos puedan servir mejor en el futuro a la sociedad en la que viven.

Termino esta aportación semanal con una llamada para todos los niños y jóvenes que se benefician de las colonias y actividades de tiempo libre. Que el Señor os ayude a descubrir su creación y la preocupación solidaria por los demás; es la lucha constante contra el egoísmo.

Con mi afecto y bendición

+Salvador Giménez, obispo de Lleida

LES COLÒNIES D'ESTIU.

3. juliol. 2022

Estimats diocesans:

Molts dels lectors guarden un magnífic record de la seva participació infantil en les activitats estiuenques que organitzaven les parròquies, els col·legis i els moviments diocesans. Se centraven sobretot en les colònies que, als Pirineus i en altres paratges, atreïen un gran nombre de nens i joves que passaven uns dies fora de la llar familiar.

Quan parlem d'aquesta mena de colònies agraïm la col·laboració de tres grans grups de persones que les fan possibles: els voluntaris, els organitzadors permanents i els pares. Tots conflueixen per aconseguir un mateix objectiu: educar nens i joves en un estil determinat a l'aire lliure. Les colònies ajuden i complementen la formació integral de les persones que s'adquireix en el sí de la família, a l'escola i, a vegades negativament, al carrer i en mil programes d'entreteniment audiovisual.

En aquest terreny també sembla que s'ha assolit tornar a l'anhelada normalitat. Després de la pandèmia, soferta durant els últims anys, torna aquest estiu l'organització de colònies i campaments. És una tradició molt antiga entre nosaltres que no s'ha de perdre. L'experiència gratificant de tantes persones que han gaudit de la naturalesa amb els amics i companys ha propiciat que les diferents ofertes esgotin les places amb rapidesa. En un suplement periodístic dels diumenges -de finals de maig- hi havia un gran reportatge sobre la iniciativa de la nostra diòcesi al Montsant i animava tothom a recuperar la participació perquè es considera fonamental. Segur que el text i, sobretot, les fotografies del reportatge ompliren de nostàlgia i gratitud el cor de molts lectors.

En aquesta activitat crec que cal assenyalar, en general, la feina dels voluntaris. No voldria oblidar la gran quantitat de persones que, mogudes per la seva fe en Jesucrist, dedica gran part del seu temps a servir, educant els més joves i mostrant-los el camí que ens ensenya l'evangeli. Tots aprenen a viure el respecte i l'amor als altres sabent que es fonamenta en l'amor que Déu ens té. Els dies de colònies són una bona motivació per descobrir, reconèixer i acompanyar l'experiència religiosa. Aquest període és part de la programació que els diferents centres educatius -sobretot els "especialitzats" en el lleure- desenvolupen al llarg de l'any en sessions setmanals amb monitors i nens.

També és important destacar el treball dels responsables dels diferents centres d'"Esplai". La seva constant dedicació a la formació de monitors i educadors fa possible que en totes les generacions hi trobem grups que s'entusiasmen per aquesta tasca lliurada i solidària. És impressionant comprovar l'interès i la serietat de la formació que reben sobre els diferents temes d'educació en virtuts, en valors i en el reconeixement del respecte a la natura.

Agraeixo a les famílies la confiança que tenen en els diferents centres i la seva col·laboració perquè tot es desplegui amb normalitat i eficàcia. La implicació dels pares és fonamental en aquesta tasca. Ells són els primers responsables del creixement dels seus fills i ningú els pot suplantar en aquesta digna missió. La nostra obligació és col·laborar amb ells perquè els seus fills puguin servir millor en el futur la societat on viuen.

Acabo aquesta aportació setmanal amb una crida a tots els nens i joves que us beneficieu de les colònies i activitats de lleure. Que el Senyor us ajudi a descobrir la seva creació i la preocupació solidària pels altres: forma part de la lluita constant contra l'egoisme.

Amb el meu afecte i benedicció.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida